

La necessitat de l'Estatut

- La conducta de CiU no ha de frustrar el moment històric que afronta l'autogovern català

Davant l'evidència que l'Estatut caminava cap al desastre, a última hora afloren gestos de responsabilitat per part d'alguns dirigents polítics. **Maragall** continua bolcat en la recerca d'acords que reuneixin el requisit d'encaixar en la Constitució, i el PSC --renunciant a molts dels seus plantejaments partidistes-- treballa a fons en aquesta direcció. Esquerra, a través de **Carod** i **Puigcercós**, reafirma amb fets la seva voluntat que hi hagi nou text estatutari. Iniciativa empeny des de tots els angles per desencallar els bloquejos existents, amb **Saura** i el seu equip convertits en uns conciliadors sistemàtics...

MOMENT HISTÒRIC. -- Als ulls de molts catalans, el principal escull és la insistència convergent a condicionar el seu suport a l'Estatut que inclogui punts que el Consell Consultiu ja va considerar com a inconstitucionals. Però en aquesta formació també hi ha cert vertigen davant del que pensaran els electors si Catalunya no aconsegueix l'Estatut que, ara, com mai, per un encadenament de circumstàncies històriques, pot aconseguir. Són les circumstàncies que en pocs dies s'han traduït, per exemple, en la confirmació de la devolució dels papers de Salamanca; en el reconeixement internacional del domini d'internet *.cat*; en la fixació d'uns diners per pal·liar el dèficit sanitari que pràcticament dobla el que va aconseguir CiU per al finançament autonòmic de totes les competències (sanitàries i no sanitàries) en la seva última negociació amb el PP, o en les inversions que s'estan emparaulant en la gestació dels pressupostos generals de l'Estat per a l'any que ve.

LA RESPONSABILITAT DE MAS. -- La visita de **Mas** a la Moncloa, així com els seus contactes amb **Maragall**, reflecteixen que intenta trencar les inèrcies obstructionistes que hi ha a esquena seva i fer passos perquè, si és possible, hi hagi Estatut, en el sentit màxim, però raonable, de la paraula. El

sondeig recent que subratllava que la majoria dels catalans volen un Estatut constitucional pesa més --i ell ho sap-- que les recollides de firmes minoritàries que recolzen el contrari. Però en la decisió final convergent també hi pesarà la postura de **Pujol**. Aquest, al Fossar, no va amagar que no l'atrau l'Estatut que ell no va voler o no va poder reclamar quan va governar. Superar aquesta última clau, elevada a la categoria de problema general del seu partit, és la cosa més difícil que haurà de fer **Mas** si es convenç que és la seva generació, i no l'anterior, la que ha d'agafar per les banyes la solució dels problemes de la Catalunya d'avui.